

skatningsmaade rigtig og holde fast paa den. Ved Hjælp af den kunne vi faae mange Goder og gjøre Folk opmærksomme paa, at vi ville frem og det paa rette Maade. Det vil simplificere vore Finanser og Regnskaber og det i en forbausende høi Grad. Jeg kan derfor ikke finde, at der er nogen Grund tilstede til at forandre Indledningen af 2den Passus til „indtil videre“, eller til nu at være bange for ikke strax at indføre Indkomstskatten i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.

Med Hensyn til Endringsforslaget betræffende de Militaire, da har det, som den høitærede Forslagsstiller har foredraget, meget tiltalt mig, og der er vist Meget, der taler for, at man burde værdige det megen Opmærksomhed; men at gaae ind paa det nu, og saaledes at gjøre en Forandring i Lovudkastet i saa Henseende, finder jeg ikke tilraadeligt; thi derved bryder man med et Princip, der skal være staaende og gennemgaaende, og som skal gennemføres i alle sine Konsekvenser. Desuden har den høitærede Minister og et andet æret Medlem udtalt sig vidtløftigt i saa Henseende, saa jeg blot skal tilføie, at jeg holder mig til Lovudkastet, som det foreligger.

C. Jørgensen: Efter at have hørt de Grunde, som den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) har anført for sit Forslag, og efter at have hørt den høitærede Indenrigsminister og den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Christensen) udtale sig, skal jeg slutte mig til Udvalgets ærede Ordfører og saaledes stemme for Forslaget.

Drejer: Det er i Anledning af de Ytringer, der falbt fra den ærede 4de Landstingsmand for 2den Kreds (Kirck), at jeg troer at burde gjøre en kort Bemærkning. Skjøndt jeg, om end ikke i samme Grad som den ærede Landstingsmand, nærer Sympathi for en Indkomstskat, skal jeg dog ikke paatage mig her — jeg troer ikke, at der er tilstrækkelig Anledning dertil — at gaae dybere ind paa, hvad der taler for den omhandlede Skattemaade; men jeg er aldeles ikke og kan ikke være enig med ham i, at det er saa afgjort, at en Indkomstskat er det eneste Fornuftige og Retfærdige.

Det er ganske vist, at denne Skattemaade i Principet er aldeles retfærdig; men det kan neppe være hverken den ærede Landstingsmand eller nogen Anden ubekendt, at i Udøvelsen bliver den i de fleste Tilfælde saa langt fra at være den eneste retfærdige, at man snarere kunde vende det om og sige, at den var uretfærdig. Jeg troer derfor, at der er al Foie til ikke her leilighedsvis at gaae ind paa Noget, der siden kunde see ud som en Erkjendelse af, at Indkomstskatten bør indføres, og jeg finder det derfor rigtigt, at der er foreslaaet, at Bestemmelsen i denne Henseende gaaer ud. Det kan da siden, naar Tiden kommer, komme under nærmere Overveielse, hvilken anden Stat der bør sættes i Stedet, og da den høitærede Indenrigsminister har bifaldet Udvalgets Forslag i saa Henseende, nærer jeg ingen Frygt for, at Udvalgets Forslag skal blive forkastet. I hvert Tilfælde vil jeg nære den silkre Fortrøstning, at Landstinget ikke vil følge den ærede 4de Landstingsmand for 2den Kreds (Kirck) deri ved tredie Behandling at gaae saa hderligt, at der kommer et Bud ind i Loven, hvorved der bestemtes tilfuges en Indførelse af Indkomstskatten. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre, for at det ikke skulde see ud, som at den Betragtning, den ærede Landstingsmand gjorde gjældende, deektes af alle Medlemmer her i Thinget, og jeg vilde derfor gjøre det klart, at idetmindste jeg ikke deler den.

Kirck: Det er mig naturligvis ikke muligt at overbevise Folk af modsat Anskuelse om, at min er den rigtige. Jeg har blot tilladt mig at sige, at den udtalte Anskuelse ikke blot er min, men mange Fleres. Indkomstskatten er indført i Norge, og det har der vist sig, at der ingen Ulemper er forbundet dermed, og at jo mindre Kommunen er, desto mere fikker er man paa, at ingen uretfærdig Beskatning skeer. Dette har Erfaringen beviist; men der er en medfødt Angst hos Mange for radikale Forandringer, og de see som Følge deraf Spøggelser ved hølths Dag, og det lader sig ikke forhindre, lige saa lidt som det lader sig opnaae at faae Folk til at stemme mod deres Anskuelse. Det er min fulde Overbeviisning, der er fremgaaet af den Erfaring, jeg har høstet i al den Tid,